

Uttalelse vedtatt av Afghanistankomiteens landsmøte 28. mai 2011

En inkluderende forsoningsprosess

Det finnes ingen militær løsning på konflikten i Afghanistan. Det er nå bred internasjonal enighet om at konflikten bare kan løses gjennom en afghansk forsoningsprosess som fører fram til en politisk løsning.

Én fare er nå at det internasjonale samfunnet bidrar til å presse frem en forhastet løsning der kvinners rettigheter og menneskerettigheter ofres for å oppnå en rask politisk løsning som gjør det mulig for vestlige styrker å trekke seg militært ut uten å innrømme at man har tapt krigen i Afghanistan.

En annen fare er at denne tilbaketrekningen bare blir delvis. Karzai-regjeringen (Afghanistan) ligger i forhandlinger med både NATO og USA om videre samarbeid. USA planlegger en rekke militære baser i landet, og NATO og Afghanistan har inngått et såkalt "Enduring Partnership", som gir NATO en politisk rolle i landet også etter 2014. AiN mener at et militært nærvær kan bidra til å forpurre forsoningsprosessen.

En politisk løsning for Afghanistan må nødvendigvis innebære at Taliban blir tatt på alvor som en politisk aktør, og eventuelt blir representert i en afghansk samlingsregjering. I realiteten er det allerede grupperinger i parlamentet som deler Talibans synspunkter, knyttet blant annet til Gulbuddin Hekmatyar og Abdul Rasoul Sayaf. Politikere knyttet til krigsherrer fra nord, som representerer Talibans sterkeste motstandere, er ikke nødvendigvis et mer demokratisk alternativ.

I september 2010 opprettet president Hamid Karzai et fredsråd for å innlede dialog med Taliban. AiN ønsker en afghansk forsoningsprosess velkommen, men det er avgjørende at prosessen er bred og inkluderende.

Internt i Afghanistan blir fredsrådet kritisert for manglende representasjon av kvinner, sivilsamfunnet og krigsofre. Afghanske organisasjoner frykter også at de ikke vil få en meningsfylt deltagelse i den planlagte Bonn II-konferansen i desember 2011. Vestlige politikere og analytikere erkjenner nå åpent at man må akseptere tilbakeslag i forhold til menneskerettigheter og likestilling for å oppnå et kompromiss med Taliban.

AiN mener at det er afghanerne selv som må avgjøre hva slags verdier de vil tuftes sitt samfunn på. Spørsmål som kvinners rettigheter har blitt sterkt politisert i Afghanistan, noe som blant annet har bidratt til å gjøre jenteskoler til mål for væpnede opprørere. Samtidig har enkeltpersoner innen Taliban gitt uttrykk for et endret syn på jenters rett til utdanning. AiN ser dette som svært positivt og håper at det afghanske sivilsamfunnet kommer til enighet om et sett minstekrav til Taliban som ivaretar grunnleggende menneskerettigheter og at det blir en bred og representativ forsoningsprosess i Afghanistan.